

I Betragtning af det stigende Prisniveau foreslaar Udvalget det Beløb, der i § 32 er ansat som Kostpenge, forhøjet fra 1 Kr. pr. Dag til 1 Kr. 50 Øre pr. Dag.

Endelig er hele Udvalget enigt om at foreslaa, at der i alle Landkommuner oprettes Forligskommissioner, hvor saavel Husbond som Medhjælpere skal være repræsenterede. Disse Kommissioner skal behandle alle Tvistigheder mellem Husbond og Medhjælper og søge disse forligt. Forsaavidt Tvistighederne ikke finder Afgørelse ved den foretagne Forligsprøve, maa Parterne henvises til Retten. Selv om disse Kommissioner altsaa ikke kan virke som dømmende Myndigheder, føler man sig dog forvisset om, at en meget betydelig Del af opstaaede Tvistigheder vil blive forligt ved Kommissionernes Medvirkning.

Om Lovens Kapitel II har det vist sig umuligt at opnaa Enighed i Udvalget. Et *Flertal* (Andreasen, Henningsen, Jessen, Kristiansen, Helga Larsen, Gerhard Nielsen, Hans Nielsen [Viborg A. 1. V.] og P. Pedersen) finder det ønskeligt, at der foretages en Ændring af § 33 saaledes, at de voksne Medhjælpere, der ikke opnaar særlig Overenskomst med Husbonden, eller som ikke kommer ind under oprettede Overenskomster mellem Medhjælpernes og Arbejdsgivernes Organisationer, ikke uden videre glider ind under Bestemmelserne i Kapitel I. Flertallet tiltræder den i § 33, 1ste Stykke, fastslaaede Regel om, at Forholdet mellem Husbond og den voksne Medhjælper (over 18 Aar) skal ordnes ved Overenskomst mellem Parterne, men det maa hævde, at Medhjælperen ikke uden særlig udtalt Ønske kommer ind under Bestemmelserne i Kapitel I. I den mellem Husbond og Medhjælperen oprettede Overenskomst kan naturligvis ogsaa optages Bestemmelserne i Kapitel I eller Dele deraf, men Flertallet ønsker ved den foreslaaede ændrede Affattelse af § 33 (Kapitel II) at fastslaa, at forsaavidt kun nogle af Bestemmelserne i Kapitel I ønskes anvendt i Overenskomsten, skal disses Ordlyd som Helhed være optaget i denne.

Et *Mindretal* (N. C. Jensen, Asger Karstensen, Kirk, Nørskov, Carl Sørensen, og Ulrich) erkender som Flertallet, at de Ændringer, der er gennemførte til Tyendeloven af 10. Maj 1854, ikke i væsentlig Grad har forandret denne Lovs Karakter; langt mere har efter Mindretallets Opfattelse Udviklingen præget Tyendeforholdet i Retning af Frigørelse fra Tyendelovens Tvang og mindre humane Bestemmelser. Forholdet er ubestridelig dette, at Husbond og Tyende i Kraft af Udviklingen ordner disse Forhold, baade hvad Fæstemaal og det deraf følgende daglige Samarbejde angaar, uden at kende denne Lov eller føle Trykket af den som en Tvangs- eller Klasselov.

At ophæve Tyendeloven af 10. Maj 1854 og de til denne Lov i Tidens Løb vedtagne Ændringer volder ikke Vanskeligheder, hverken hos Husbond eller Tyendet, og den Opfattelse er ikke ualmindelig blandt Husbønder, ligesom det paastaas at være en almindelig Opfattelse blandt Tyendet, at en Særlovgivning paa dette Omraade hverken ønskes eller anses for nødvendig, hvad det myndige Tyende angaar. — Mindretallet med Undtagelse af R. Andersen kan tiltræde det af Regeringen foreslaaede Kap. II., § 33, hvorved det i alt væsentligt stilles vedkommende Parter frit, om de ved Fæstemalets Indgaaelse vil ind under Lovens almindelige Regler eller ej.

Mindretallet kan i det væsentligste slutte sig til det principielle i den Beskyttelse, Regeringens Lovforslag hjemler det umyndige Tyende, og lægger megen Vægt paa det af Justitsministeriet efter Udvalgets Ønske udarbejdede Forslag om en kommunal Forligskommission. Naar Mindretallet særlig fremhæver sine Ændringsforslag til § 19, 1ste og 2det Stykke, er det, fordi Mindretallet har den Opfattelse, at de Klokkeslæt-Bestemmelser, Lovforslagets § 19 indeholder, yder ringe Beskyttelse, men snarere rummer Spiren til Fortræd baade for den ene og den anden Part, særlig ved Landbruget, hvor Dagsgeringen af mange Grunde vanskelig kan